

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 478/2026
28.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Николе Јовановића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Нишу Кж1 299/25 од 08.12.2025. године и Кж2 43/26 од 04.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2026.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Николе Јовановића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Апелационог суда у Нишу Кж1 299/25 од 08.12.2025. године и Кж2 43/26 од 04.02.2026. године и предмет враћа Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж1 299/25 од 08.12.2025. године, делимично су усвојени захтеви заједничког браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Данила Петровића и заједничких бранилаца окривљеног ББ, адвоката Данила Костића и Николе Јовановића, за исплату награде и осталих трошкова кривичног поступка за одбрану пред судом правног лека, у предмету Апелационог суда у Нишу Кж1 299/25, те су окривљенима АА и ББ досуђени трошкови кривичног поступка пред судом правног лека у износу од 214.500,00 динара, који износ пада на терет буџетских средстава Апелационог суда у Нишу. Наложено је рачуноводству тог суда да овај износ исплати заједничком браниоцу окривљених Данилу Петровићу, у року од 60 дана од правноснажности решења на текући рачун овог браниоца наведен у изреци решења, док су за вишак преко досуђеног до постављеног износа захтеви одбијени као неосновани.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 43/26 од 04.02.2026. године, уважена је жалба браниоца окривљеног ББ и преиначено решење Апелационог суда у Нишу

Кж1 299/25 од 08.12.2025. године, тако што је Апелациони суд делимично усвојио захтев заједничких бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Данила Петровића и заједничких бранилаца окривљеног ББ, адвоката Данила Костића и Николе Јовановића, за исплату трошкова кривичног поступка за одбрану пред судом правног лека, у предмету Апелационог суда у Нишу Кж1 299/25, те је Апелациони суд у Нишу досудио окривљенима АА и ББ трошкове кривичног поступка пред судом правног лека у укупном износу од 214.500,00 динара, који падају на терет буџетских средстава Апелационог суда у Нишу. Наложено је рачуноводству Апелационог суда да износ од 201.500,00 динара исплати заједничком браниоцу окривљених Данилу Петровићу, на његов текући рачун наведен у изреци, а износе од по 6.500,00 динара заједничким браниоцима окривљеног ББ, адвокату Данилу Костићу и Николи Јовановићу, на текући рачун адвоката Николе Јовановића наведен у изреци решења, у року од 60 дана по правноснажности решења, док су за вишак преко досуђеног а до траженог исти захтеви одбијени као неосновани.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Никола Јовановић, из свих законом прописаних разлога, док из образложења произлази да захтев подноси због повреде одредбе члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд донесе пресуду којом ће усвојити поднети захтев као основан и укинути побијана правноснажна решења и предмет вратити на поновни поступак и одлучивање како би донео закониту и правилну одлуку о трошковима кривичног поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног суда основано бранилац окривљених АА и ББ у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним решењима Апелационог суда у Нишу учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из списка предмета произлази да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 299/25 од 12.08.2025. године, усвајањем жалби заједничких бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Данила Петровића и заједничких бранилаца окривљеног АА, адвоката Данила Костића и Николе Јовановића, преиначена пресуда Вишег суда у Лесковцу К 20/24 од 25.04.2025. године и на основу члана 423. тачка 1. ЗКП, ослобођени су од оптужбе окривљени АА и ББ, да су учинили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саивршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и одлучено је да трошковеи кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка Апелациони суд у Нишу је побијаним првостепеним решењем, применом члана 265. став 1. ЗКП, исти делимично усвојио и окривљенима АА и ББ досудио трошкове у укупном износу од 214.500,00 динара, док је у преосталом делу захтев одбио као неоснован, те је наложио рачуноводству Апелационог суда у Нишу да на терет буџетских средстава исплати наведени новчани износ адвокату Данилу Петровићу на његов текући рачун, а како је то ближе означено у изреци решења. Другостепено веће Апелационог суда у Нишу је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног ББ - адвоката Николе Јовановића изјављеној против првостепеног решења, усвојило жалбу и преиначило првостепено решење, тако што је Апелациони суд делимично усвојио захтеве браниоца окривљених и досудио окривљенима АА и ББ трошкове кривичног поступка пред судом правног лека у укупном износу од 214.500,00 динара, те је наложио да износ од 201.500,00 динара исплати заједничком браниоцу окривљених Данилу Петровићу, на његов текући рачун наведен у изреци, а износе од по 6.500,00 динара заједничким браниоцима окривљеног ББ, адвокату Данилу Костићу и Николи Јовановићу, на текући рачун адвоката Николе Јовановића наведен у изреци решења, док је у осталом делу захтев одбијен као неоснован.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Сходно цитираној одредби ЗКП, по налажењу Врховног суда, у ситуацији када се окривљени ослободи од оптужбе или се према њему оптужба одбије или се обустави кривични поступак, једини титулар права на накнаду трошкова кривичног поступка које је сам окривљени имао у поступку (његови нужни издаци, те нужни издаци и награда његовог браниоца), из буџетских средстава суда, је управо окривљени, тако да се трошкови кривичног поступка на име нужних издатака окривљеног и нужних издатака и награде његовог браниоца, из буџетских средстава суда, досуђују искључиво окривљеном на његов захтев, који може бити поднет и преко његовог браниоца, при чему се ови трошкови могу исплатити (не и досудити) браниоцу окривљеног по специјалном пуномоћју којим га окривљени овлашћује за наплату и исплату тих трошкова на његов рачун из буџетских средстава суда.

У побијаним решењима суд је, применом члана 265. став 1. ЗКП трошкове правилно досудио окривљенима, али изрека није требало да садржи налог рачуноводству за исплату досуђених износа једном, односно тројици бранилаца окривљених, јер исто није предвиђено одредбама ЗКП. Врховни суд истиче да изрека решења којим се досуђују трошкови кривичног поступка окривљеном не треба да садржи налог рачуноводству за исплату, са бројем текућег рачуна и назив банке како за окривљеног, тако и за лице за које постоји посебно пуномоћје јер исто није предвиђено одредбама ЗКП. Поступајући на наведени начин, побијаним решењима суда која су предмет захтева, учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљених.

Како је, дакле, побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Николе Јовановића, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана решења Апелационог суда у Нишу, те списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку приликом одлучивања имати у виду примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истима и отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић